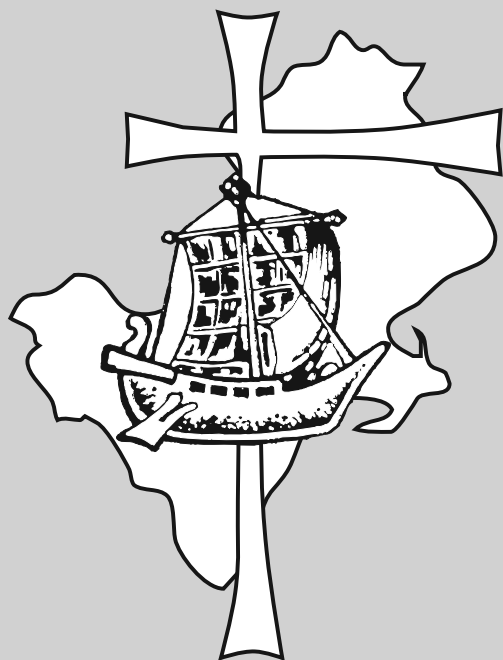

Butlletí Oficial del Bisbat de Tortosa

MAIG 2017

UMAS

su mutua de seguros

*35 años asegurando instituciones religiosas
y entidades de labor social*

C/ Santa Engracia, 10-12 -28010- MADRID
TLF: 91.319.10.10 www.umas.es

Sotecnic
seguretat

Sotecnic
telecomunicacions

Som una empresa que oferim un ampli ventall de serveis, entre els quals destaquen una secció dedicada a la fabricació, restauració i electrificació de campanes i rellotges monumentals. També realitzem instal·lacions i manteniments de megafonia, audiovisuals i sistemes de seguretat per grans espais.

Els nostres serveis:

- Fosa de campanes i objectes artístics.
- Fabricació i restauració de rellotgeria monumental.
- Megafonia de grans espais.
- Sistemes de seguretat.
- Telefonía: Mòbil i fixe.
- Seguretat, amb tots els seus serveis.
- Audiovisuals: venda i lloguer.

C/ Mossen Bellpuig, 2 | 43500 TORTOSA | T.: 977 446 717 | www.sotecnic.com

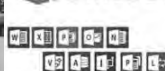

Venda d'Equips, TPV's, Consumibles i Accessoris. Servei Tècnic.
Aplicacions a mida. Internet i Xarxes. LOPD. Formació.

www.gis.cat

Office 365

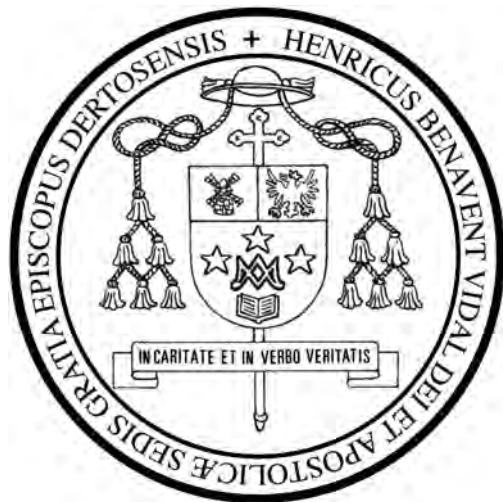

SharePoint
Lync
Exchange

C/ Vergés Paulí, 2
43500 — Tortosa

Telèfon: 977 588 082
Correu-e: gis@gis.cat

Butlletí Oficial

DEL

BISBAT DE TORTOSA

ANY CLVIII - TOM CXXX

Maig 2017

Núm. 5

Sr. Bisbe

**“Pregueu a l’amo dels sembrats
que envie segadors als seus sembrats” (Mt 9, 38)**
PARAULES DE VIDA – 7 de maig 2017)

El beat Pau VI va instituir fa 54 anys la jornada mundial d’oració per les vocacions. Va voler que se celebrara cada any el quart diumenge del temps pasqual, en el que escoltem les paraules de Jesús presentant-se com el Bon Pastor que coneix les seues ovelles, les estima i dóna la vida per elles. Tots som conscients de la necessitat que té el Poble de Déu de pastors segons el cor de Crist, que li parlen en nom seu, que el guien i que el cuiden, no com assalariats, sinó amb el mateix amor del Senyor. A partir d’aquest any, la jornada per les vocacions natives en les esglésies dels territoris de missió s’unirà a aquesta instituïda per Pau VI.

El Papa Francesc, en el missatge que ha dirigit a l’Església per la jornada d’aquest any, ens recorda que la motivació que ha d’haver-hi en qui se sent cridat a seguir el Senyor ha de ser “un desig incontenible de portar la Bona Notícia als germans, a través de l’evangelització i el servei mogut per la caritat”. Una autèntica vocació és la d’aquell que no pretén “anunciar-se a si mateix, ni vetllar pels interessos d’un negoci”. Té el seu origen en una trobada amb Crist que li ha transformat el cor, per la qual cosa “no pot guardar aquesta experiència per a ell”. Els qui han sentit la crida del Senyor a seguir-lo en la vida consagrada, en el ministeri sacerdotal i en la vocació missionera, han estat cridats “perquè estigueren amb Ell i per enviar-los a predicar” (Mc 3, 14-15). “La relació amb el Senyor (afirma el Papa) implica ser enviat al món com a profeta de la seua paraula i testimoni del seu amor”.

En aquests moments en què el pessimisme i la desesperança poden envair la vida de l'Església, el papa Francesc ens exhorta “a no deixar-nos esclafar per la sensació d'incapacitat” ni “cedir al pessimisme que ens converteix en espectadors passius d'una vida cansada i rutinària”. Per al cristià no hi ha lloc per a la temor: Jesús camina amb nosaltres i pot transformar els nostres desànims en esperança.

Quan experimentem dificultats en l'evangelització, fàcilment podem caure en la temptació de no veure els gèrmens de vida cristiana que fructifiquen entre nosaltres. I és que la llavor del Regne, encara que xicoteta, invisible i tal vegada insignificant, creix silenciosament en el nostre món gràcies a l'obra incessant de Déu. Potser no ho percebem perquè volem ser nosaltres els qui determinem els temps i el ritme de creixement del Regne i oblidem que “la llavor germina i creix sense que el sembrador sàpiga com” (Mc 4, 27), perquè allò determinant és l'acció de Déu que supera les nostres expectatives i ens sorprèn amb la seua generositat, fent germinar els fruits del nostre treball més enllà del que es pot esperar de l'eficiència humana.

Amb aquesta confiança evangèlica podem entendre el que ens diu el Papa en el seu missatge: “mai podrà haver-hi pastoral vocacional, ni missió cristiana, sense l'oració assídua i contemplativa”, especialment en l'adoració eucarística, lloc privilegiat de la trobada amb Déu. Mantinguem viva en les nostres parròquies l'esperança de santes vocacions i animem els joves que senten el desig de seguir el Senyor a discernir amb sinceritat la seua vocació.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

“Sóc l'Església del Senyor” (Lc 1,38)
PARAULES DE VIDA – 14 de maig 2017

La celebració de l'any jubilar marià, que el papa Francesc ha concedit a la nostra catedral amb motiu del quart centenari de la fundació de la Reial Arxiconfraria de la Mare de Déu de la Cinta, ha de ser una ocasió per aprofundir en el segell marià del nostra vida cristiana.

La devoció a la Mare de Déu és un camí segur de santedat per dos motius. El primer és d'orde teològic: quan ens acostem a la vida de qualsevol sant, descobrim que cadascun d'ells destaca perquè ha viscut radicalment un aspecte del missatge evangèlic. Uns destaquen per la seua vida d'oració, altres per la seua activitat pastoral, altres perquè han practicat la misericòrdia, alguns han sigut grans confessors, etc... En Maria no destaca cap aspecte de l'evangeli sobre un altre perquè els ha viscut tots en plenitud i en perfecta harmonia. Hi ha un altre motiu: si mirem la història de l'Església no trobem cap sant que no haja cultivat l'amor a la Mare del Senyor. La devoció a la Mare de Déu és un signe d'amistat amb Crist i, per tant, de santedat.

Maria fa la seua aparició pública en la història de la salvació en el moment de l'Anunciació. Tot el que haja pogut ocórrer abans en la seua vida no era més que una preparació per aquest moment. Tot el que vindrà després no és més que la conseqüència del què aquí succeeix. Estem davant d'un esdeveniment decisiu en la història de la salvació. En la "*plenitud del temps*" (Ga 4,4), el Fill de Déu ha d'entrar en la història humana per restablir l'aliança d'amor entre Déu i la humanitat. Perquè açò puga ocórrer sense violència moral, Déu demana la col·laboració de la humanitat, personificada en Maria. El missatge de l'àngel anunciant-li l'elecció de Déu i sol·licitant el seu assentiment, mostra la delicadesa i el respecte de Déu a la llibertat humana. Al respondre a l'àngel amb les paraules: "*Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules*" (Lc 1,38), Maria està cooperant a la salvació del gènere humà.

El sentiment que brolla en el nostre cor al contemplar aquest primer moment públic del camí de fe de Maria és la gratitud. Sant Bernat de Claravall, en un sermó sobre el passatge evangèlic de l'Anunciació, transmet d'una forma magistral la necessitat que la humanitat té de què Maria responga positivament al missatge de l'àngel, perquè de la seua resposta depèn la salvació de la humanitat i el consol de tots els qui esperaven la redempció.

El *sí* de Maria és també model de l'obediència confiada que tot creient ha de prestar a Déu. En la seua resposta no hi ha la més mínima temptació a dir que no, perquè el seu cor ja era per a Déu i es fiava totalment d'Ell; tampoc es reserva res per a Ella mateixa, perquè ja s'havia entregat totalment al que Déu li demanés; i una vegada ha dit *sí* ja no es plantejarà si hagués sigut millor per a Ella

haver pres una altra decisió en la seua vida, ni en els moments de major foscor. La fe de Maria és confiada, generosa i fidel.

En els moments en què la nostra fe pugna enfosquir-se, que Ella siga la nostra llum.

Amb la meua benedicció i afecte.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

Ajudar l'Església en les seues necessitats *(PARAULES DE VIDA – 21 de maig 2017)*

En la catequesi hem après els manaments de l'Església: assistir a l'Eucaristia els diumenges i dies de precepte; confessar els pecats greus almenys una vegada a l'any o en perill de mort; combregar durant el temps pasqual; observar els dies penitencials establerts per l'Església i ajudar-la en les seues necessitats. Es tracta de cinc compromisos concrets que ajuden al creient a conservar la vida de la gràcia i a mantindre el vincle de la comunió eclesial. Avui vull oferir-vos una breu reflexió sobre una forma possible de complir el cinquè d'aquests manaments.

Les formes d'ajudar l'Església poden ser diverses: compromisos de voluntariat i col·laboració amb les parròquies i associacions apostòliques, dedicar part del propi temps a un servei eclesial, contribuir amb donatius que ajuden a les seues obres apostòliques i caritatives, etc... Durant aquestes setmanes els creients, com a bons ciutadans, tenim l'obligació de complir els deures fiscals amb l'estat. En el nostre ordenament jurídic existeix una forma d'ajuda a l'Església que és senzilla i no suposa cap gravamen per als qui decideixen fer-ne ús. És tan fàcil com indicar que un xicotet percentatge de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques es dedique al sosteniment de l'Església Catòlica. Es tracta d'un sistema que pot ser un instrument just de col·laboració entre la societat i l'Església.

No estem davant d'un privilegi. L'estat té el deure de saber quines institucions tenen una valoració positiva per part de la societat. El fet que cada any entre el 30 i el 35% dels contribuents decidisquen que part dels seus impostos es destinen al sosteniment de l'Església, ens

parla d'una implantació social considerable (difícilment trobarem una altra organització que mantinga un arrelament tan significatiu i tan fidel). Cal pensar que aquestes persones creuen, a més, que la presència de l'Església és beneficiosa per a la societat. L'estat no pot ignorar l'opinió d'aquest grup de ciutadans.

És un sistema democràtic. Que els contribuents tinguin l'oportunitat de decidir a què es destinen els seus impostos és un signe de salut en una democràcia. En un sistema democràtic els ciutadans són convocats periòdicament a unes eleccions. És el moment de valorar les decisions dels governants. Però la democràcia no s'esgota en açò: aquesta és més forta quan els ciutadans tenen la possibilitat de decidir sobre aspectes concrets de la vida social i política.

És, finalment, una opció que s'ofereix a tots i que no obliga a ningú. Qui no vulga que es destinen part dels seus impostos a l'Església, no pot ser forçat a fer-ho. És més, encara que els catòlics tenen l'obligació moral d'ajudar al sosteniment de l'Església segons les seues possibilitats, no estan legalment obligats a utilitzar aquest sistema. Poden fer-ho per altres camins. Per això, si alguna vegada acudeixen a l'Església per una necessitat humana o pastoral, ningú els preguntarà si han posat la "x" en la declaració de la renda. Estem davant d'un gest de llibertat en relació amb l'estat i d'un signe de la llibertat que es viu en l'interior de l'Església. Aquesta llibertat ha de ser el motiu principal per comprometre's més amb ella.

Gràcies per la vostra col·laboració.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

La meua ànima magnifica el Senyor (Lc 1, 46)

PARAULES DE VIDA – 28 de maig 2017

El mes de maig, que en la tradició catòlica està especialment dedicat a la Mare de Déu, conclou amb la festa de la Visitació de Maria a la seua cosina Elisabet. Estem davant del segon esdeveniment de la vida de Maria que ens narren els evangelis. Continuant amb les meditacions sobre els misteris de la seua vida, que vam iniciar fa dos setmanes i que estaran presents durant la celebració de l'any

jubilar marià que el Papa ha concedit a la nostra diòcesi, us invito a reflexionar sobre alguns detalls d'aquest esdeveniment.

L'evangelista Sant Lluc ens diu que durant el diàleg que l'àngel Gabriel va mantindre amb Maria en el moment de l'anunciació, li va comunicar que Elisabet havia concebut un fill. La seua reacció davant d'aquest anunci va ser alçar-se i posar-se en camí "*de pressa*" (Lc 1, 39) per anar a trobar-se amb la seua cosina. Maria va reaccionar com després ho farien els pastors en escoltar la notícia del naixement de Jesús: també ells "*hi anaren de pressa*" (Lc 2, 16) a Betlem a veure el que havia succeït. Tant Maria com els pastors, diríem en el nostre llenguatge, no s'ho van pensar dues vegades. I és que, per a qui viu sota el signe de la gràcia, les coses de Déu no admeten demora. La ràpida reacció de Maria és model de com hauríem de reaccionar els creients en relació amb els assumptes que tenen a veure amb Déu. Si va anar sense pensar-s'ho és perquè per a Ella el primer i el més important era prestar atenció a les coses de Déu.

La trobada amb Elisabet és també model de diàleg entre dos persones que, a l'estar plenes de l'Esperit Sant (Lc 1, 35. 41), viuen en l'àmbit de la gràcia de Déu: comparteixen el goig de la fe i no rivalitzen entre elles, com sovint fem les persones, per veure quina de les dos era més important. La gràcia desperta en elles un sentiment d'humilitat. Elisabet saluda Maria anomenant-la "*Beneïda entre totes les dones*" (Lc 1, 43) i confessa que la seua presència i la del fill que porta en les entranyes és una gràcia immerescuda per a ella: "*Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor em vingui a visitar?*" (Lc 1, 42). Maria, per la seua banda, no es lloa a ella mateixa, ni proclama la seua grandesa: la que s'havia confessat *esclava del Senyor*, en presència de la seua cosina expressa l'alegria perquè Déu "*ha mirat la petitesa de la seua serventa*" (Lc 1, 48). L'auto-grandiment personal és totalment contrari a la gràcia de Déu.

L'escena conclou amb el *magníficat*. Maria, que habitualment roman en el silenci, en aquest moment obri el seu cor a Déu i ens deixa entreveure també a nosaltres els sentiments que suscita en Ella l'Esperit Sant: lloança a Déu; alegria en el Senyor; humilitat; proclamació de la santedat, la misericòrdia i la fidelitat de Déu no sols amb Ella, sinó amb el seu poble, amb els humils de la terra, amb els darrers del nostre món i, en definitiva, amb aquells que tot ho esperen de Déu el seu salvador. Maria no pensa únicament en Ella i en la seua cosina: ens anuncia que el que el Senyor ha fet en elles és el que vol fer en tots i cadascun dels seus fills.

Que en aquest any jubilar la Mare de Déu ens concedeixi el do de l'alegria de la fe.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

**“Pedid al dueño de la mies
que mande obreros a su mies” (Mt 9, 38)**
(PALABRAS DE VIDA – 7 de mayo 2017)

El beato Pablo VI instituyó hace 54 años la jornada mundial de oración por las vocaciones. Quiso que se celebrara cada año el cuarto domingo del tiempo pascual, en el que escuchamos las palabras de Jesús presentándose como el Buen Pastor que conoce a sus ovejas, las ama y da la vida por ellas. Todos somos conscientes de la necesidad que tiene el Pueblo de Dios de pastores según el corazón de Cristo, que le hablen en su nombre, que lo guíen y que lo cuiden, no como asalariados, sino con el mismo amor del Señor. A partir de este año, la jornada por las vocaciones nativas en las iglesias de los territorios de misión se unirá a ésta instituida por Pablo VI.

El Papa Francisco, en el mensaje que ha dirigido a la Iglesia para la jornada de este año, nos recuerda que la motivación que debe haber en quien se siente llamado a seguir al Señor ha de ser “un deseo incontenible de llevar la Buena Noticia a los hermanos, a través de la evangelización y el servicio movido por la caridad”. Una auténtica vocación es la de aquel que no pretende “anunciarse a sí mismo, ni velar por los intereses de un negocio”. Tiene su origen en un encuentro con Cristo que le ha transformado el corazón, por lo que “no puede guardar esta experiencia para sí”. Quienes han sentido la llamada del Señor a seguirle en la vida consagrada, en el ministerio sacerdotal y en la vocación misionera, han sido llamados “para que estuvieran con Él y para enviarlos a predicar” (Mc 3, 14-15). “La relación con el Señor (afirma el Papa) implica ser enviado al mundo como profeta de su palabra y testigo de su amor”.

En estos momentos en los que el pesimismo y la desesperanza pueden invadir la vida de la Iglesia, el papa Francisco nos exhorta “a no dejarnos aplastar por la sensación de incapacidad” ni “ceder al pesimismo que nos convierte en espectadores pasivos de una vida cansada y rutinaria”. Para el cristiano no hay lugar para el temor: Jesús camina con nosotros y puede transformar nuestros desánimos en esperanza.

Cuando experimentamos dificultades en la evangelización, fácilmente podemos caer en la tentación de no ver los gérmenes de vida cristiana que fructifican entre nosotros. Y es que la semilla del Reino, aunque pequeña, invisible y tal vez insignificante, crece silenciosamente en nuestro mundo gracias a la obra incesante de Dios. A lo mejor no lo percibimos porque queremos ser nosotros quienes determinemos los tiempos y el ritmo de crecimiento del Reino y olvidamos que “la semilla crece sin que el sembrador sepa cómo” (Mc 4, 27), porque lo determinante es la acción de Dios que supera nuestras expectativas y nos sorprende con su generosidad, haciendo germinar los frutos de nuestro trabajo más allá de lo que se puede esperar de la eficiencia humana.

Con esta confianza evangélica podemos entender lo que nos dice el Papa en su mensaje: “nunca podrá haber pastoral vocacional, ni misión cristiana, sin la oración asidua y contemplativa”, especialmente en la adoración eucarística, lugar privilegiado del encuentro con Dios. Mantengamos viva en nuestras parroquias la esperanza de santas vocaciones y animemos a los jóvenes que sienten el deseo de seguir al Señor a discernir con sinceridad su vocación.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

“Hágase en mi según tu palabra” (Lc 1,38)
(PALABRAS DE VIDA – 14 de mayo 2017)

La celebración del año jubilar mariano, que el papa Francisco ha concedido a nuestra catedral con motivo del cuarto centenario de la fundación de la Real Archicofradía de la Virgen de la Cinta, ha de ser una ocasión para profundizar en el sello mariano de nuestra vida cristiana.

La devoción a la Virgen es un camino seguro de santidad por dos motivos. El primero es de orden teológico: cuando nos acercamos a la vida de cualquier santo, descubrimos que cada uno de ellos destaca porque ha vivido radicalmente un aspecto del mensaje evangélico. Unos destacan por su vida de oración, otros por su actividad pastoral, otros porque han practicado la misericordia, algunos han sido grandes confesores, etc... En María no destaca

ningún aspecto del evangelio sobre otro porque los ha vivido todos en plenitud y en perfecta armonía. Hay otro motivo: si miramos la historia de la Iglesia no encontraremos ningún santo que no haya cultivado el amor a la Madre del Señor. La devoción a la Virgen es un signo de amistad con Cristo y, por tanto, de santidad.

María hace su aparición pública en la historia de la salvación en el momento de la Anunciación. Todo lo que haya podido ocurrir antes en la vida de María no era más que una preparación para este momento. Todo lo que vendrá después no es más que la consecuencia de lo que aquí sucede. Estamos ante un acontecimiento decisivo en la historia de la salvación. En la *“plenitud de los tiempos”* (Ga 4,4), el Hijo de Dios tiene que entrar en la historia humana para restablecer la alianza de amor entre Dios y la humanidad. Para que esto pueda ocurrir sin violencia moral, Dios pide la colaboración de la humanidad, personificada en María. El mensaje del ángel anunciándole la elección de Dios y solicitando su asentimiento, muestra la delicadeza y el respeto de Dios a la libertad humana. Al responder al ángel con las palabras: *“Aquí está la esclava del Señor; hágase en mí según tu palabra”* (Lc 1,38), María está cooperando a la salvación del género humano.

El sentimiento que aflora en nuestro corazón al contemplar este primer momento público del camino de fe de María es la gratitud. San Bernardo de Claraval, en un sermón sobre el pasaje evangélico de la Anunciación, transmite de una forma magistral la necesidad que la humanidad tiene de que María responda positivamente al mensaje del ángel, porque de su respuesta depende la salvación de la humanidad y el consuelo de todos los que esperaban la redención.

El *sí* de María es también modelo de la obediencia confiada que todo creyente debe prestar a Dios. En su respuesta no hay la más mínima tentación a decir que no, porque su corazón ya era para Dios y se fiaba totalmente de Él; tampoco se reserva nada para sí misma, porque ya se había entregado totalmente a lo que Dios le pida; y una vez ha dicho *sí* ya no se planteará si hubiera sido mejor para Ella haber tomado otra decisión en su vida, ni siquiera en los momentos de mayor oscuridad. La fe de María es confiada, generosa y fiel.

En los momentos en los que nuestra fe pueda oscurecerse, que Ella sea nuestra luz.

Con mi bendición y afecto.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Ayudar a la Iglesia en sus necesidades (PALABRAS DE VIDA – 21 de mayo 2017)

En la catequesis hemos aprendido los mandamientos de la Iglesia: asistir a la Eucaristía los domingos y días de precepto; confesar los pecados graves al menos una vez al año o en peligro de muerte; comulgar durante el tiempo pascual; observar los días penitenciales establecidos por la Iglesia y ayudarla en sus necesidades. Se trata de cinco compromisos concretos que ayudan al creyente a conservar la vida de la gracia y a mantener el vínculo de la comunión eclesial. Hoy quiero ofreceros una breve reflexión sobre una forma posible de cumplir el quinto de estos mandamientos.

Las formas de ayudar a la Iglesia pueden ser diversas: compromisos de voluntariado y colaboración con las parroquias y asociaciones apostólicas, dedicar parte del propio tiempo a un servicio eclesial, contribuir con donativos que ayuden a sus obras apostólicas y caritativas, etc... Durante estas semanas los creyentes, como buenos ciudadanos, tenemos la obligación de cumplir los deberes fiscales con el estado. En nuestro ordenamiento jurídico existe una forma de ayuda a la Iglesia que es sencilla y no supone ningún gravamen para quienes deciden hacer uso de ella. Es tan fácil como indicar que un pequeño porcentaje del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas se dedique al sostenimiento de la Iglesia Católica. Se trata de un sistema que puede ser un instrumento justo de colaboración entre la sociedad y la Iglesia.

No estamos ante un privilegio. El estado tiene el deber de saber qué instituciones tienen una valoración positiva por parte de la sociedad. El hecho de que cada año entre el 30 y el 35% de los contribuyentes decidan que parte de sus impuestos se destinen al sostenimiento de la Iglesia, nos habla de una implantación social considerable (difícilmente encontraremos otra organización que mantenga un arraigo tan significativo y tan fiel). Hay que pensar que estas personas creen, además, que la presencia de la Iglesia es beneficiosa para la sociedad. El estado no puede ignorar la opinión de este grupo de ciudadanos.

Es un sistema democrático. Que los contribuyentes tengan la oportunidad de decidir a qué se destinan sus impuestos es un signo de salud en una democracia. En un sistema democrático los ciudadanos son convocados periódicamente a unas elecciones. Es el momento

de valorar las decisiones de los gobernantes. Pero la democracia no se agota en esto: esta es más fuerte cuando los ciudadanos tienen la posibilidad de decidir sobre aspectos concretos de la vida social y política.

Es, finalmente, una opción que se ofrece a todos y que no obliga a nadie. Quien no quiera que se destine parte de sus impuestos a la Iglesia, no puede ser forzado a ello. Es más, aunque los católicos tienen la obligación moral de ayudar al sostenimiento de la Iglesia según sus posibilidades, no están legalmente obligados a utilizar este sistema. Pueden hacerlo por otros caminos. Por ello, si alguna vez acuden a la Iglesia por una necesidad humana o pastoral, nadie les preguntará si han puesto la “x” en la declaración de la renta. Estamos ante un gesto de libertad en relación con el estado y de un signo de la libertad que se vive en el interior de la Iglesia. Esta libertad ha de ser el motivo principal para comprometerse más con ella.

Gracias por vuestra colaboración.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Proclama mi alma la grandeza del Señor (Lc 1, 46)
(PALABRAS DE VIDA – 28 de mayo 2017)

El mes de mayo, que en la tradición católica está especialmente dedicado a la Virgen María, concluye con la fiesta de la Visitación de la Virgen a su prima Isabel. Estamos ante el segundo acontecimiento de la vida de María que nos narran los evangelios. Continuando con las meditaciones sobre los misterios de su vida, que iniciamos hace dos semanas y que estarán presentes durante la celebración del año jubilar mariano que el Papa ha concedido a nuestra diócesis, os invito a reflexionar sobre algunos detalles de este acontecimiento.

El evangelista San Lucas nos dice que durante el diálogo que el ángel Gabriel mantuvo con María en el momento de la anunciación, le comunicó que Isabel había concebido un hijo. La reacción de la Virgen ante este anuncio fue levantarse y ponerse en camino “*de prisa*” (Lc 1, 39) para ir a encontrarse con su prima. María reaccionó

como después lo harían los pastores cuando escucharon la noticia del nacimiento de Jesús: también ellos “*fuieron corriendo*” (Lc 2, 16) a Belén a ver lo que había sucedido. Tanto María como los pastores, diríamos en nuestro lenguaje, no se lo pensaron dos veces. Y es que, para quien vive bajo el signo de la gracia, las cosas de Dios no admiten demora. La pronta reacción de María es modelo de cómo deberíamos reaccionar los creyentes en relación con los asuntos que tienen que ver con Dios. Si marchó sin pensarlo dos veces es porque para Ella lo primero y lo más importante era prestar atención a las cosas de Dios.

El encuentro con Isabel es también modelo de diálogo entre dos personas que, al estar llenas del Espíritu Santo (Lc 1, 35. 41), viven en el ámbito de la gracia de Dios: comparten el gozo de la fe y no rivalizan entre ellas, como frecuentemente hacemos las personas, por ver cuál de las dos era más importante. La gracia despierta en ellas un sentimiento de humildad. Isabel saluda a María llamándola “*Bendita entre las mujeres*” (Lc 1, 43) y confiesa que su presencia y la del hijo que lleva en sus entrañas es una gracia inmerecida para ella: “*¿Quién soy yo para que me visite la madre de mi Señor?*” (Lc 1, 43). María, por su parte, no se alaba a sí misma, ni proclama su grandeza: la que se había confesado *la esclava del Señor*, en presencia de su prima manifiesta su alegría porque Dios “*ha mirado la humildad de su esclava*” (Lc 1, 48). El auto-engrandecimiento personal es totalmente contrario a la gracia de Dios.

La escena concluye con el *magnificat*. María, que habitualmente permanece en el silencio, en este momento abre su corazón a Dios y nos deja entrever también a nosotros los sentimientos que suscita en Ella el Espíritu Santo: alabanza a Dios; alegría en el Señor; humildad; proclamación de la santidad, la misericordia y la fidelidad de Dios no sólo con Ella, sino con su pueblo, con los humildes de la tierra, con los últimos de nuestro mundo y, en definitiva, con aquellos que todo lo esperan de Dios su salvador. María no piensa únicamente en ella y en su prima: nos anuncia que lo que el Señor ha hecho en ellas es lo que quiere hacer en todos y cada uno de sus hijos.

Que en este año jubilar la Virgen nos conceda el don de la alegría de la fe.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Activitats
de l'Excm. i Rvdm. Mons. Enrique Benavent i Vidal,
bisbe de Tortosa
Maig 2017

- 1.- Parròquia *Sant Francesc*, de Jesús: presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.
- 2.- Barcelona: participa en les trobades de preveres joves i de seminaristes de les diòcesis amb seu a Catalunya, amb el Sr. Arquebisbe Secretari de la Congregació del Clergat.
- 3.- Despatxa assumptes en la cúria diocesana.
Visita pastoral a la parròquia *Sant Lluc*, d'Uldecona, i presideix la celebració de l'Eucaristia amb la comunitat de religioses agustines.
- 4.- Despatxa assumptes en la cúria diocesana.
- 5.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.
Tortosa, residència diocesana d'ancians: es reuneix amb el Patronat de la Fundació *Sant Miquel*.
Parròquia *Mare de Déu del Roser*, de Tortosa: presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.
- 6.- Tortosa, Seminari: participa en alguns actes de la trobada diocesana de joves.
Parròquia *Sant Miquel*, de Batea: presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.
- 7.- Parròquia *la Transfiguració de Jesús*, de Godall: presideix la Missa estacional, entre altres actes de la visita pastoral.
Parròquia *Sant Lluc*, d'Uldecona: presideix la Missa estacional, entre altres actes de la visita pastoral.
Parròquia *Santa Maria Magdalena*, de Vinaròs: presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves de les tres parròquies de la ciutat.
- 8.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.

- 9 Visita pastoral a la parròquia *Sant Lluc*, d'Ulldecona.
- 10-11.- Loreto: participa en la reunió dels bisbes de les diòcesis de la Tarraconense.
- 12.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.
Parròquia *Sant Jaume*, de Sant Jaume d'Enveja: presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.
- 13.- Parròquia *Sant Blai*, de Bot: presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.
- 14.- València: Concelebra la Missa d'Infants i participa en els actes festius dedicats a la Mare de Déu dels Desemparats.
- 16.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.
Barcelona: assisteix a la reunió del Patronat de la Facultat de Teologia de Catalunya.
- 17.- Despatxa assumptes en la cúria i es reuneix amb el consell episcopal.
- 18.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.
- 19.- Despatxa assumptes en la cúria.
Traiguera: es reuneix amb els preveres de l'arxiprestat els Ports-Maestrat per preparar la visita pastoral.
Parròquia *Sant Llorenç*, de Pinell de Brai: presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.
- 20.- Jesús, centre d'espiritualitat *Sant Enric d'Ossó*: participa en la jornada diocesana de pastoral de la Salut.
Parròquia *Sant Pere*, d'Hospitalet de l'Infant: presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.
Tortosa, Seminari: participa en la vetlla de pregària vocacional organitzada per la delegació de pastoral vocacional.
- 21.- Parròquia *Sants Joans*, de Rossell: presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.

- Parròquia *Santíssima Trinitat*, de Sant Carles de la Ràpita: presideix la celebració de l'Eucaristia, administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves i els sagraments de la iniciació cristiana a quatre adults.
- 22.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.
- 23.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.
Catedral: presideix la celebració de l'Eucaristia amb un grup de peregrins de la parròquia de Navarrés, que visiten la Mare de Déu de la Cinta amb motiu de l'any jubilar marià.
- 24.- Despatxa assumptes en la cúria diocesana.
- 25.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.
Tortosa: presideix els actes d'inauguració i benedicció dels nous locals de Càritas diocesana, ubicats a la planta baixa del palau episcopal.
Visita pastoral a la parròquia *Santa Bàrbara*, de Santa Bàrbara.
- 25.- Visita a un sacerdot hospitalitzat.
- 26.- Catedral: presideix l'acte d'inauguració de la nova il·luminació de la Seu. Assisteixen diverses autoritats locals i comarcals.
Visita pastoral a la parròquia *Sant Bartomeu*, de la Sénia.
- 27.- Parròquia *Sant Martí*, de Ginestar: presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.
Parròquia *Sant Joan Baptista*, de Rasquera: presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.
- 28.- Parròquia *Sant Bartomeu*, de la Sénia: presideix la celebració de la Missa estacional, entre altres actes de la visita pastoral.
Parròquia *Sants Joans*, de Quatretonda: en el seu poble natal, presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.
- 30.- Despatxa assumptes en la cúria diocesana.
Visita pastoral a la parròquia *Sant Bartomeu*, de la Sénia.
- 31.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.

Secretaria General

Nomenaments i cessaments

El Sr. Bisbe de la diòcesi, Mons. Enrique Benavent Vidal, darrerament, ha signat els següents nomenaments i/o cessaments:

- El 6 de març de 2017 nomenà al **Rev. Joan Baptista Andrés Vellón**, adscrit a la parròquia *Sant Pere, apòstol*, de Benicarló
- El 15 de maig de 2017 proposà a l'Excm. i Rvdm. Rector de la Universitat Eclesiàstica *San Dámaso*, la renovació per un nou bienni com a Director Delegat de l'extensió de Tortosa de l'Institut de Ciències Religioses de la mencionada Universitat, secció a distància, al **Rev. Jordi Salvadó Estivill**
- El 15 de maig de 2017, cessà com a Capellà de l'Hospital "*Verge de la Cinta*", de Tortosa, al **M.I. Antonio Ripollés Amela**
- El 18 de maig de 2017 va acceptar la jubilació, com a canonge magistral del Capítol de Canonges de la Santa Església Catedral Basílica, de Tortosa, al **M.I. Enrique Aymerich Polo**, el qual conservarà els drets que els Estatuts atorguen als canonges emèrits.

Francisco García Monforte
Canceller i Secretari General

Crònica diocesana

XXXI Trobada Internacional de “Vida Creixent” a Solsona

El dia 9 de maig, el moviment cristià de gent gran “Vida Creixent”, celebrà a Solsona la XXXI Trobada Interdiocesana dels bisbats de Catalunya i les Illes. De la nostra diòcesi vam participar-hi 19 membres, presidits per la nostra coordinadora diocesana, Sra. Encarna Gisbert. A l'autocar vam fer la pregària d'anada, dirigida per mossèn Joan Bajo, consiliari diocesà. S'inicià amb el cant “Regina caeli laetare”, lectura d'un text sobre la imatge del Bon Pastor, del Papa Francesc, el Salm 16: “Guarda'm Déu meu, en Vós trobo refugi” i vam acabar cantant l'himne de Vida Creixent; “I aquesta alegria ningú no ens la prendrà”

Arribats a Solsona, el punt de trobada fou el Pavelló Polivalent, on després de les paraules de benvinguda, va tenir lloc la “Dissertació històrica territorial del bisbat de Solsona”. Tot seguit ens aplegàrem a la Catedral nou-cents trenta membres, presidits pel coordinador interdiocesà, Sr. Sergi Òliba, de Barcelona. Vam gaudir d'una jornada de pregària, amistat i germanor, sentint-nos tots plegats Església de Jesucrist en el marc de l'església diocesana de Solsona presidida pel seu bisbe, Mons. Xavier Novell Gomà. També hi eren presents, el Sr. Enric Vendrell, Director General d'Afers Religiosos de la Generalitat i el President de “Vida Ascendente” de Madrid, Sr. Alvaro Medina i la seva senyora, María Rosario García.

A les 12 h. un canonge del Cabildo, va fer una explicació històrica de la Catedral. D'estil gòtic, fou construïda als segles XIII i XIV, al lloc d'una església romànica del segle XII. La nau central està coberta amb volta de creueria. Hi ha un baldaquí i a la paret del presbiteri, dalt del cor dels canonges, sis imatges: Sant Ermengol, sant Pere Claret, sant Agustí, sant Ramon, sant Sebastià i sant Josep Oriol. Hi ha les capelles laterals a una de les quals s'hi troba la Mare de Déu del Claustre, patrona de Solsona. És una talla de pedra de finals del segle XII, considerada una de les figures més importants del romànic català, obra de Gilabert de Tolosa. Mesura 105 cm. d'alçada i està assegurada amb l'Infant Jesús a la falda. Fou restaurada

al segle XX per Enric Monjo i Garriga. En finalitzà l'explicació el ponent ens digué: Benvinguts a Solsona. La vostra pregària adornarà la nostra Catedral.

A les 12:45 h. s'inicià l'Eucaristia, presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Xavier Novell, i concelebrada per quaranta-cinc sacerdots, entre ells membres del Capítol Catedral, preveres de la diòcesi de Solsona i consiliaris de Vida Creixent. També hi eren presents tres diaques permanents. El cant d'entrada fou: "Oh! Canta, canta la victòria del cèlic Redemptor". El Sr. Bisbe ens saludà dient: Ens apleguem al cor de la jornada aquí a la Catedral. Ens unim a l'acció de gràcies que Jesús fa al Pare per la salvació dels homes. La fe ens fa ser persones que obren segons la justícia. Tot seguit l'aspersió amb l'aigua beneïda mentre vam continuar amb el cant d'entrada. Després les lectures. La primera (Ac 11, 19-26). El Magníficat com a Salm responsorial, tot cantat per un membre de Vida Creixent, alternant amb tota l'assemblea: "El Senyor ha fet en mi meravelles, sant el seu nom". Un diaca permanent proclamà l'Evangeli segons sant Joan (Jn 10, 22-30).

El Sr. Bisbe inicià l'homilia dient: Qui de vosaltres no ha deixat la casa pairal per buscar la vida a un altre lloc? Qui de vosaltres no s'ha adaptat a les noves tecnologies? Tots tenim experiència d'haver lluitat per canviar i posar-nos al dia segons els signes dels temps. Avui la història demana canvis i vosaltres, la vostra generació, en sou la clau. En l'Evangeli que acabem de proclamar veiem com Jesús predica en el Temple i l'acusen d'endimoniat i el difamen per haver curat un cec en dissabte. Els qui havien d'acollir el Messies el volien apedregar i no el volien reconèixer com a Messies. No el van creure ni quan ressuscitava morts. Alguns dels jueus descreguts, van sortir de Jerusalem. Heu passat anys educant i ajudant a que el Senyor, fos més estimat. Tanmateix és difícil, perquè de vegades no som les ovelles de Jesús. Hem de saber acollir, escoltar, comprendre i encoratjar els qui ho necessiten. Vosaltres sou la generació de les novetats. Amén.

Després de cantar: "Crec en un Déu" i fer les pregàries, tingué lloc la presentació de les ofrenes: un llibre temari del curs, flors, pa, vi, aigua i la col·lecta. La música de l'orgue acompanyà durant l'ofertori. Arribat el moment de la Comunió vam cantar: "Jo crec en Vós, bon Déu" i "El pescador". En finalitzà l'Eucaristia, el Sr. Bisbe ens donà la benedicció solemne i acabà la celebració amb el cant "El Virolai".

Tot seguit ens vam desplaçar altra vegada al Pavelló Polivalent per compartir un dinar de germanor preparat molt acuradament per la diòcesi amfitriona. Havent dinat, ens vam acomiadar amb el cant: “L’hora dels adéus” i amb l’esperança de retrobar-nos l’any vinent a Montserrat.

Donem les gràcies a la diòcesi de Solsona per la seva acollida i, que la nostra Mare, sota les diferents advocacions, ens acompanyi a tots. Entre d’altres la Mare de Déu de la Cinta als de Tortosa i als de Solsona la Mare de Déu del Claustre : “Puix tant amor ens teniu per ser la nostra Patrona: de la ciutat de Solsona els vostres fills protegiu”. Gràcies al Senyor per haver compartit una jornada de pregària, reflexió i amistat. *Maria Joana Querol Beltrán, Vice-coordinadora diocesana del moviment Vida Creixent*

Inauguració del nou sistema d’Il·luminació de la Catedral de Tortosa

El dia 26 de maig va tenir lloc la inauguració del nou sistema d’il·luminació de l’interior de la Catedral de Tortosa, inclosa la Reial Capella de la Mare de Déu de la Cinta i l’Exposició Permanent. L’acte fou presidit pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent Vidal, acompanyat a la taula presidencial per l’Il·lm. José Luís Arín, Degà del Capítol Catedral i Vicari General, el Rv. Ramon Font, Secretari del Capítol i la Sra. Isabel Buesa, Directora General d’Endesa de Catalunya.

El Secretari del Capítol saludà tots els assistents i va fer una breu explicació dels actes que es durien a terme. Tot seguit el Degà del Capítol, després de les corresponents salutacions, recordà que el Capítol Catedral té encomanades les celebracions litúrgiques i el culte litúrgic, tan ordinari com extraordinari, així com custodiar i enriquir el patrimoni artístic de la Catedral. El dia 8 de juny celebrarem el 420è aniversari de la dedicació de la nostra catedral gòtica pel bisbe Gaspar Punter. És bo fer honor del passat, vivint-lo en el present. Manifestà el seu agraïment al Sr. Bisbe i a l’Administració General del Bisbat, a la Fundació Endesa i a la Conferència Episcopal Espanyola pel conveni signat.

A continuació, la Sra. Isabel Buesa explicà que la Fundació Endesa destina una part dels seus recursos a projectes com el que avui inauguràvem, fet amb combinació amb el Bisbat de Tortosa.

Aquest projecte se suma als més de setanta que Endesa ha fet dintre el marc dels seus projectes culturals. Manifestà el seu agraïment per haver-la convidat a la celebració d'aquest acte.

Finalment el Sr. Bisbe tancà els parlaments institucionals saludant el Degà i membres del Capítol Catedral, la Directora General d'Endesa, l'Alcalde de la ciutat i Regidors, representants del Serveis Territorials de les Terres de l'Ebre, Consells Comarcals, altres entitats i tots els assistents. Ens digué que quan contemplem una obra, la primera percepció que tenim és la bellesa i després ve l'anàlisi. Quan una persona entra per primera vegada a la Catedral, se sent seduïda no tant per la grandesa i la riquesa, sinó per la bellesa del conjunt catedralici. La nostra Catedral és singular, és una catedral seductora. El nostre agraïment a Endesa i a tots els qui hi ha treballat i s'han preocupat per cadascun dels detalls. Moltes gràcies i amb el bon desig de seguir dignificant el nostre patrimoni.

A continuació el Sr. Álvaro García, enginyer tècnic, explicà les característiques d'una instal·lació de nova tecnologia. S'han substituït 700 punts les làmpades existents, per tecnologia LED, el qual permetrà un estalvi del 73%. Però al mateix temps permetrà el nou enllumenat, contemplar millor el retaule de la Mare de Déu de l'Estrella destacant la seua policromia i els daurats, la girola, les voltes de sostre, els frescos de la Capella de la Mare de Déu de la Cinta, les pintures i frescos del Museu, etc. En una paraula, contemplarem millor la bellesa artística de la nostra Catedral.

Tot seguit es descobrí la placa commemorativa de la inauguració de la il·luminació, al costat de la porta de la Sagristia Major, la qual porta la següent inscripció: *“El Capítol Catedral de Santa Maria de Tortosa. En agraïment a la Fundació Endesa per la il·luminació d'aquesta Catedral inaugurada per l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Tortosa Enrique Benavent Vidal. Tortosa, 26 de maig de 2017*

Després vam passar a la Capella de la Mare de Déu de la Cinta per contemplar també la magnífica il·luminació. El nou sistema d'il·luminació de la catedral ha contribuït a ressaltar la seua bellesa arquitectònica i artística. *Maria Joana Querol Beltrán.*

Jornada diocesana de la “Pastoral de la salut”

El dissabte, 20 de maig, tingué lloc al Centre d'Espiritualitat *Sant Enric d'Ossó*, de Jesús-Tortosa, una Jornada diocesana de la Pastoral

de la Salut, amb el lema: “*Cuidar la terra, cuidar les persones*”. Estava adreçada als membres i visitadors parroquials que col·laboren en la Pastoral dels malalts, a les persones que treballen en hospitals i en residències gerontològiques i als membres de l’Hospitalitat de Lourdes. Ens vam aplegar vint-i-dues persones.

A les 10’30 h s’inicià la jornada, amb una pregària i tot seguit el Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent Vidal ens adreçà unes paraules de benvinguda, remarcant la importància de celebrar trobades de persones relacionades amb el món de la salut i amb el desig que aquestes es consoliden. En la Visita Pastoral, el primer que fa és visitar els malalts i descobreix dues coses:

- Els malalts agraeixen amb molt de goig la visita, la pregària i la comunió, valorant coses que a nosaltres ens passen desapercebudes. És una pastoral molt evangelitzadora, ja que la visita a un malalt l’apropa a l’Església, despertant en ell i la seua família una actitud positiva. Les parròquies han de donar molta importància a la pastoral de la salut.
- Els malalts ens evangelitzen. Rebem més que el que els donem. De vegades en les Visites Pastorals he trobat persones que m’han evangelitzat i quan coneixes la realitat del món del malalt, te n’adones de la vida de la gràcia.
- Hem de col·laborar en la nostra diòcesi per a que aquesta pastoral sigue eficaç i les jornades han de servir per ajudar a unir les persones que treballen en el mateix camp.

A continuació Mn. Joan Bajo, delegat diocesà de la Pastoral de la Salut, va fer una xerrada sobre: “*Pastoral de la Salut i ecologia integral: Cuidar la terra, cuidar les persones*”. Va fer la presentació del tema mitjançant un “power point” a partir de la Carta encíclica “*Laudato si*” del Papa Francesc, qui ens fa una invitació urgent a un nou diàleg sobre la manera com estem construint el futur del planeta i la necessitat que tenim d’una solidaritat universal nova. Acabà amb la cita evangèlica de “*L’home ric*” (Mc 10, 21): “*Jesús se’l mirà i el va estimar. Li digué: Només et falta una cosa: vé, ven tot el que tens i dóna-ho als pobres i tindràs un tresor en el cel. Després vine i segueix-me*”

Després d’un descans, el Dr. Salvador Pallarés Llaó, metge de família i membre de la delegació diocesana de la Pastoral de la Salut, va fer la xerrada sobre: “*Les causes físiques de la mort de Jesús*”.

Havia tret la documentació a partir del “Llençol Sant”. La imatge de Jesús quedà gravada dalt i baix del llençol i amb paraules del Papa sant Joan Pau II és el 5è Evangeli. És únic, infalsificable i vertader. La seua llargària és de 4’30 m. 1’10 d’amplària i el pes és de 1.420 grams. El teixit és de lli, molt abundant a Palestina. Mitjançant fotografies es constatà que era un negatiu perfecte. Els científics de la NASSA van veure que en una superfície plana s’observava una imatge tridimensional, podent deduir algunes dades físiques de Jesús. Fou una xerrada molt colpidora, però molt interessant. *Maria Joana Querol Beltrán*

Recull de notícies
publicades al setmanari “Vida diocesana”
Mes de maig

Novenario del Santísimo Cristo del Mar 2017.

Ya en la subida del Santo Cristo a la parroquia *San Bartolomé*, de Benicarló, un grupo de jóvenes, emocionados, portaban la Cruz de Lampedusa, construida con los restos de la madera de pateras destruidas por el temporal del mar Mediterráneo que acarreó la muerte a tantas y tantas personas. Era un signo sensible del sufrimiento de emigrantes en búsqueda de tierras hospitalarias. Presidía el cortejo el sacerdote nigeriano Mosén Kenneth que vivió la experiencia de entrar en patera, liberada por la Guardia Civil, por Algeciras, hasta afincarse en Murcia, después de un largo periplo (años) por el desierto, por Marruecos y por el Atlántico. En la travesía, no sólo perdió a muchos compañeros, sino que en esos momentos durísimos, en medio de la tormenta, le hizo la promesa a Dios de entregarle su vida en el sacerdocio y a los demás hermanos, si le ayudara a salir de esos momentos tan duros.

Era una delicia escuchar las palabras del P. Kennet, sentidas y vividas, que mostraban el camino glorioso de la cruz, y, sobre todo, la fuerza piadosa de su madre cuando le insistía en sus años de adolescencia a que estuviera cerca de la Iglesia, a que gozara de la misa dominical. Su pueblo sigue devastado por la ira y ceguera del Boko Haram.

Una vida dura, la del P. Kennet, vencida por la entrega generosa del amor hermoso. Nosotros damos gracias a Dios y al P. Kenneth por habernos mostrado un camino, el Camino de la cruz que nos conduce al cielo, lugar feliz de la liberación, en medio de una fina y acompañada alegría. Sabemos a qué Señor servimos en la libertad de los hijos de Dios. *Manuel Ferrer*

Encuentro de la Adoración Nocturna.

El sábado 1 de abril, comenzamos un cenáculo de formación sobre la adoración eucarística; nos encontramos en L'Ametlla de Mar. Es una idea que se pensó en la última asamblea que celebramos en Ulledecona en el mes de Febrero. Hicimos este primer encuentro, participando las secciones de Ulledecona, Móra d'Ebre y de l'Ametlla de Mar. La primera conferencia trató sobre la Eucaristía como alimento de vida. La segunda conferencia fue sobre el inicio de la adoración eucarística y sobre el motivo por el que se fundó la adoración nocturna en Italia y su difusión por Francia y España. A continuación pasamos a la iglesia parroquial y tuvimos exposición del Santísimo Sacramentos, así como el rezo de la Sexta y un rato de contemplación en silencio. Ya llegadas las 13 horas, se acabó este encuentro, con este deseo de propagar la adoración en la diócesis. *Mn Antonio Bordás*

Inauguració de les pintures de l'orgue de l'Arxiprestal de Morella.

El dissabte dia 1 d'abril es va inaugurar la Pintura de la Santíssima Trinitat i la decoració de l'orgue de l'Arxiprestal de *Santa Maria*, de Morella. Esta es la primera fase. Ara estant treballant en els baixos de l'Orgue i del Cor, en la segona fase

A les sis de la vesprada estava invitada tota la gent del poble per poder gaudir de l'explicació de les restauradores que ho havien portat a terme durant aquests tres mesos. Ana Cañizares i Veronica Badenas ens van explicar amb detall i acompanyat d'una presentació, tot el procés de restauració. Elles deien: "Hem tingut la sort de gaudir d'aquesta joia en la restauració, però al mateix temps hem patit molt perquè el procés de la Pintura de la *Santíssima Trinitat* ha

segut molt laboriós, pel seu estat de conservació. Ha passat de veure una pintura negra a descobrir els colors de la pintura. Però això, estem molt contentes de com ha quedat”.

En la presentació es van fer presents les màximes autoritats civils i eclesiàstiques de la comunitat Valenciana: el molt Honorable President de la Generalitat Sr. Ximo Puig i el Excm i Rvm Bisbe de Tortosa Enrique Benavent. També tot l'ajuntament de Morella. El Sr. Bisbe i el President de la Generalitat, amb els seus parlaments, vam valorar la col·laboració de les institucions i de l'Església per anar recuperant el patrimoni que amb molt d'esforç van deixar els nostres avantpassats. Invitem a tota la gent a venir a veure l'Orgue.
Mn. José Angel Pitarch, rector

Visita Pastoral a les parròquies de Sant Carles de la Ràpita.

Durant dues setmanes senceres (del 19 de març al 2 d'abril), sense escatimar ni temps, ni generositat ni simpatia envers la gent, el Sr. Bisbe ha realitzat la Visita Pastoral a les dues parròquies de Sant Carles de la Ràpita. Ha viscut de molt a prop el que viu la gent d'aquestes dues comunitats parroquials: la de la Santíssima Trinitat -la del poble- i la de Sant Josep Obrer -la del barri-.

El bisbe Enrique ha compartit els moments de la catequesi amb els infants de pre-comunió, comunió i post-comunió i amb els catequistes que els acompanyen; ha dialogat amb els joves que es preparen per a la confirmació i amb els seus catequistes, també amb els joves que ja estan confirmats i continuen reunint-se en grup; amb els grups d'adults que continuen formant-se en la seva fe i fent camí junts... i sempre en un caliu de proximitat i d'afecte de la gent envers el seu pastor i del bisbe envers la seva gent.

Trobades cordials amb els consells de pastoral i d'economia, amb els voluntaris de Càritas i de Mans Unides, amb la comunitat de Carmelites Missioneres Teresianes i també amb les confraries i associacions que hi ha a les parròquies.

I també hem celebrat junts la fe. Les dues Misses Estacionals han estat la trobada amb les comunitats parroquials però també la pregària abans de començar cada reunió; l'Eucaristia de cada dia i la pregària amb la Creu de Lampedusa com a cloenda d'aquesta Visita Pastoral que tots vam viure com a solidaritat intensa i sentida amb

tots aquells que han perdut la seva vida a la nostra Mar Mediterrània i amb tots els qui, sigui per la raó que sigui, es veuen obligats a deixar les seves terres i la seva gent.

Ha estat una Visita Pastoral plena de vivència eclesial i de presència social que ens ha deixat a tots molt bon sabor de boca. Gràcies Sr. Bisbe per fer-se tant proper i per compartir la nostra vida.
Mn. Carlos París Escura

Tresors recuperats.

Amb aquest suggestiu títol es van presentar el passat 7 d'abril, al palau de la Diputació Provincial de Castelló, les peces d'orfebreria de les diòcesis de Tortosa i Sogorb-Castelló han restaurat durant el passat any als tallers de conservació i restauració de dita Diputació.

Un conveni signat pel President de la Diputació de Castelló i els respectius Bisbes (el de Tortosa pels pobles de la província de Castelló) per a l'any 2016 ha portat a la restauració i conservació de diverses peces de la parròquia de sant *Pere*, *apòstol*, de Cinctorres, i la creu processional de finals del segle XIV de la parròquia de *Sant Jaume*, de Coratxar, i altres peces de parròquies de la diòcesi de Sogorb-Castelló.

L'acte va començar amb una trobada dels dos bisbes i el president i vicepresident de la Diputació. Acte seguit es va anar al saló noble on estaven exposats els objectes i allí es va signar un nou conveni de col·laboració per continuar durant el 2017 en la restauració de més obres d'art, tant d'orfebreria, com de pintura o altres.

La presentació va anar a càrrec del diputat de cultura Sr. Vicent Sales. La restauradora Imma Traver va explicar el procés que s'ha dut a terme en les peces. Després van cloure l'acte el bisbe de Tortosa, Mons. Enrique Benavent; el de Sogorb-Castelló, Mons. Casimiro López, i el president de la Diputació, Sr. Javier Moliner.

Els rectors de les respectives parròquies, algun alcalde de les poblacions, feligresos de les parròquies que van participar emocionats de l'acte van poder recollir les peces per retornar-les a les seves parròquies i així poder continuar fent-les servir per al culte, motiu per al que foren creades.

Sant Pare

Carta Apostòlica en forma de “Motu proprio” del Summe Pontífex

Francesc
Sanctuarium in Ecclesia

**amb la qual es transfereix la competència sobre els Santuaris
al Pontifici Consell per a la Promoció de la Nova Evangelització**

1.- El Santuari té en l'Església un «gran valor simbòlic» [1] i fer un pelegrinatge és una professió de fe genuïna. A través de la contemplació de les imatges sagrades, de fet, es testimonia l'esperança d'experimentar amb més força la proximitat de Déu que obre el cor a la confiança de ser escoltats i respostos en els desitjos més profunds [2]. La pietat popular, que és «autèntica expressió de l'acció missionera espontània del Poble de Déu» [3], troba en el Santuari un lloc privilegiat on es pot expressar la bella tradició de l'oració, de la devoció i de la confiança en la misericòrdia de Déu inculturada en la vida de cada poble.

Des dels primers segles el pelegrinatge va ser concebut especialment als llocs on Jesucrist havia viscut, anunciat el misteri de l'amor del Pare i, sobretot, on hi havia un senyal tangible de la seva resurrecció: la tomba buida. Els pelegrins, successivament, es van encaminar cap als llocs on, segons les diverses tradicions, hi havia les tombes dels apòstols. A través dels segles, finalment, el pelegrinatge es va estendre també a aquests llocs, que han esdevingut majoritaris, on la pietat popular ha experimentat la misteriosa presència de la Mare de Déu, dels Sants i dels Beats [4].

2.- Els Santuaris continuen essent fins el dia d'avui arreu del món com un signe peculiar de la fe senzilla i humil dels creients, que troben en aquests llocs sagrats la dimensió bàsica de la seva existència creient. Aquí experimenten profundament la proximitat de Déu, la tendresa de la Mare de Déu i la companyia dels sants: una experiència de veritable espiritualitat que no pot ser devaluada, si no es vol mortificar l'acció de l'Esperit Sant i la vida de gràcia. Molts Santuaris han estat percebuts com a part de la vida de les persones, de les famílies i de les comunitats que han plasmat la identitat de generacions senceres, fins arribar a incidir en la història d'algunes nacions.

La gran afluència de pelegrins, l'oració humil i senzilla del poble de Déu alternada amb les celebracions litúrgiques, l'acompliment de tantes gràcies que molts creients testimonien haver rebut i la bellesa natural d'aquests llocs permeten verificar com els Santuaris, en la varietat de les seves formes, expressen una oportunitat insubstituïble per a l'evangelització del nostre temps.

3.- Aquests llocs, tot i la crisi de fe que afecta el món modern, encara es perceben com a espais sagrats vers els quals caminar com a pelegrins per trobar un moment de descans, de silenci i de contemplació en la vida, sovint frenètica, dels nostres dies. Un desig ocult desperta en molts la nostàlgia de Déu; i els Santuaris poden ser un veritable refugi per redescobrir-se a si mateixos i per retrobar la força necessària per a la pròpia conversió. Finalment, al Santuari els fidels poden rebre sosteniment per al seu camí ordinari a la parròquia i a la comunitat cristiana. Aquesta osmosi entre el pelegrinatge al Santuari i la vida de cada dia és una ajuda valuosa per a la pastoral, perquè permet reforçar el compromís d'evangelització a través d'un testimoni més convençut. Per tant, caminar cap al Santuari i participar en l'espiritualitat que aquests llocs expressen són ja gestos evangelitzadors que mereixen ser valorats pel seu intens valor pastoral [5].

4.- Per la seva pròpia naturalesa, el Santuari és un lloc sagrat on la proclamació de la Paraula de Déu, la celebració dels Sagraments, en particular de la Reconciliació i de l'Eucaristia, i el testimoni de la caritat expressen el gran compromís de l'Església per a l'evangelització; i per tant es caracteritza com a un lloc genuí d'evangelització, on des del primer anunci fins a la celebració dels sagrats misteris es

posa de manifest el poder de l'acció amb la qual la misericòrdia de Déu actua en la vida de les persones.

A través de l'espiritualitat pròpia de cada Santuari, els pelegrins són guiats amb la «pedagogia d'evangelització» [6] cap a un compromís cada vegada més responsable ja sigui en la formació cristiana, ja sigui en el testimoniatge necessari de la caritat que se'n deriva. A més, el Santuari contribueix en gran mesura al compromís catequètic de la comunitat cristiana; [7] en efecte, transmetent de manera coherent amb els temps actuals el missatge que ha donat inici a la seva fundació, enriqueix la vida dels creients, oferint-los les motivacions per un compromís en la fe (cf. 1Te 1,3) més madur i conscient. Finalment, en el santuari, s'obren les portes als malalts, a les persones amb discapacitat i, sobretot, als pobres, als marginats, als refugiats i als emigrants.

5.- A la llum d'aquestes consideracions, és evident que els Santuaris estan cridats a tenir un paper en la nova evangelització de la societat d'avui i que l'Església està cridada a valorar pastoralment les raons del cor que s'expressen a través dels pelegrinatges als Santuaris i als llocs de culte. Per això, volent fomentar el desenvolupament de la pastoral que es duu a terme en els Santuaris de l'Església, he decidit transferir al Pontifici Consell per a la Promoció de la Nova Evangelització les competències que, en virtut de l'article 97/1 de la Const. ap. *Pastor Bonus*, estaven assignades a la Congregació per al Clergat i també les previstes en l'article 151 de la mateixa Constitució relatives als desplaçaments per motius de pietat, sense perjudici dels deures de la legítima autoritat eclesiàstica i de les que, en virtut de lleis especials, són competència d'altres organismes en relació a determinats Santuaris.

En conseqüència, estableixo que en el futur serà responsabilitat del Pontifici Consell per a la Promoció de la Nova Evangelització:

- a) l'erecció de Santuaris internacionals i l'aprovació dels respectius estatuts, d'acord amb els canons 1232-1233 CIC;
- b) l'estudi i l'actualització de mesures que promoguin el paper evangelitzador dels Santuaris i conreïn en ells la pietat popular;
- c) la promoció d'una pastoral orgànica dels Santuaris com a centres impulsors de la nova evangelització;

- d) la promoció de trobades nacionals i internacionals per a promoure una obra comuna de renovació pastoral de la pietat popular i del pelegrinatge als llocs de culte;
- e) la promoció de la formació específica dels agents dels Santuaris i dels llocs de pietat i de culte;
- f) la vigilància per tal que s'ofereixi als pelegrins, en els llocs del recorregut, una coherent i sostinguda assistència espiritual i eclesial que permeti el major fruit personal d'aquestes experiències;
- g) la millora cultural i artística dels santuaris segons la *via pulchritudinis* com una particular manera d'evangelització de l'Església.

Tot el que he determinat amb aquesta Carta apostòlica en forma de *Motu Proprio*, ordeno que s'observi en totes les seves parts, no obstant qualsevol disposició contrària encara que sigui digna d'una menció particular, i estableixo que sigui promulgat mitjançant la publicació al diari *L'Osservatore Romano*, entrant en vigor quinze dies després de la promulgació, i per tant inserit en l'*Acta Apostolicae Sedis*.

Donat a la Ciutat del Vaticà l'11 de febrer de 2017, Memòria litúrgica de la Mare de Déu de Lourdes, any IV del meu pontificat.

Francesc

-
- [1] Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments, *Directorí sobre pietat popular i litúrgia. Principis i orientacions* (2002), 263.
 - [2] Cf. V Conferència General de l'Episcopat de l'Amèrica Llatina i del Carib, *Document d'Aparecida*, 29 de juny de 2007, 259.
 - [3] Exhort. ap. *Evangelii gaudium*, 122.
 - [4] Cf. Pontifici Consell de la pastoral per als Migrants i Itinerants, *El pelegrinatge en el gran Jubileu del 2000* (25 d'abril de 1998), 12-17.
 - [5] Cf. Exhort. ap. *Evangelii gaudium*, 124.126.
 - [6] Pau VI, Exhort. ap. *Evangelii nuntiandi*, 48.
 - [7] Cf. Pontifici Consell de la pastoral per als Migrants i Itinerants, *El Santuari, memòria, presència i profecia del Déu vivent* (8 de maig 1999), 10.

Conferència Episcopal Espanyola

La Iglesia católica invierte en la sociedad más del 138% de lo que recibe por la asignación tributaria

La Conferencia Episcopal Española (CEE) ha presentado la Memoria anual de Actividades de la Iglesia Católica correspondiente al ejercicio 2015. Esta Memoria se presenta desde 2008 de forma más completa y mejorada, tras el compromiso adquirido con motivo del nuevo modelo de asignación tributaria.

El presidente de la CEE, cardenal Ricardo Blázquez, resume el objetivo fundamental de la Memoria: “acercar a todos, un año más, la actividad que ha llevado a cabo la Iglesia; la celebración de los sacramentos, el anuncio del Evangelio, las obras caritativas sociales y culturales que se realizan gracias al trabajo y la entrega de millones de personas que con su tiempo o sus bienes participan de la misión de la Iglesia conscientes de que ello es también una aportación al bien de la sociedad”.

La Memoria recoge datos de diversas fuentes, entre otras, las 69 diócesis españolas a las que hay que sumar el arzobispado castrense e ilustra la gran labor que la Iglesia desarrolla con el empleo de los recursos obtenidos mediante las aportaciones libres de los contribuyentes. Con todos estos datos se puede afirmar que, aunque valorar en términos económicos la aportación que realiza la Iglesia a la sociedad es una misión compleja, supondría un ahorro de miles de millones de euros para las arcas públicas. Es más, la cuantía que recibe en concepto de Asignación Tributaria genera en la sociedad más del 138% del importe recibido.

Una auditoría externa para una mayor transparencia

La CEE es consciente de la demanda creciente de información que reclama actualmente la sociedad y que los requerimientos de

transparencia son cada vez mayores. Un compromiso adquirido para alcanzar la transparencia es la presentación anual de esta Memoria como forma de dar respuesta y ofrecer a la sociedad su verdadero rostro, dando a conocer su forma de organización, su estructura, su financiación y las actividades que lleva a cabo.

Por quinto año consecutivo la CEE ha encargado a la auditora internacional PwC un Informe de Aseguramiento Razonable sobre la Memoria Justificativa de Actividades del Ejercicio 2015. En palabras de PwC, “como resultado de nuestra revisión podemos concluir que la Memoria 2015 de la CEE ha sido preparada de forma adecuada y fiable, en todos sus aspectos significativos”.

La labor de la Iglesia

La Memoria se divide en dos partes: la primera corresponde a los datos de la Asignación Tributaria de 2015 y el reparto de fondos, y la segunda a la actividad que la Iglesia Católica realiza en nuestro país: celebrativa, pastoral, educativa, evangelizadora, cultural y caritativa.

1.- La asignación tributaria y su distribución

En 2015, la Iglesia recibió un total de 249.614.608 € en concepto de la asignación tributaria de los contribuyentes. La mayor parte (199.718.758 €) más del 80% se distribuyó a las diócesis en función de sus necesidades generales. Cada diócesis, una vez recibida la cantidad que le corresponde, procede a su reparto atendiendo a las normas propias de organización económica diocesana. Este importe supone de media un 24% de los recursos disponibles para las diócesis, aunque para las de menor tamaño puede representar hasta el 80% del total de sus recursos. Se trata de un modelo de reparto basado en la solidaridad y comunicación de bienes, donde prima la capacidad de atender las necesidades básicas, en especial las de las diócesis con menos recursos.

Del resto, un total de 48.154.626 € se destina a partidas generales como la Seguridad Social del clero; centros de Formación eclesiásticos; funcionamiento de la CEE; aportación extraordinaria para las Cáritas Diocesanas, diversas actividades pastorales realizadas tanto en el ámbito nacional como en el extranjero; campañas de financiación, apoyo a la Conferencia de religiosos; ayudas para construcción y rehabilitación de templos y a instituciones de la

Santa Sede, entre otros. El remanente de este ejercicio se aplica al Fondo de estabilización del sistema.

2.- Actividad de la Iglesia católica

En el apartado dedicado a la actividad celebrativa, se detallan los datos sobre la práctica sacramental en España. En 2015, hubo 231.254 bautismos, 240.094 primeras comuniones, 51.810 matrimonios y 115.164 confirmaciones.

En España se han celebrado más de 9,5 millones de eucaristías al año y más de 10 millones de personas asistieron a Misa periódicamente, en las 22.999 parroquias atendidas por 18.576 sacerdotes.

Las actividades pastorales, sacramentales y de atención personal ofrecidas por la Iglesia suponen la activación de gran cantidad de recursos humanos; sacerdotes, religiosos y seglares entregan lo mejor de ellos mismos al servicio de los más necesitados, en un total de más de 47,03 millones de horas de dedicación a los demás.

Cada euro que se invierte en la Iglesia rinde como 2,24 euros en su servicio equivalente en el mercado. Esto es posible gracias a la entrega generosa de miles de personas que se realiza con gratuidad y eficacia.

Actividad educativa: novedades 2015

Los centros católicos concertados, además de transmitir a los jóvenes los valores que se derivan del Evangelio, suponen un ahorro al Estado de 2.563 millones de euros. Un ahorro que resulta de la diferencia entre el coste de una plaza en un centro público y el importe asignado al concierto por plaza, según ofrecen los datos publicados por el Ministerio de Educación.

Son 1.476.918 alumnos los que se forman en centros católicos (8.649 alumnos más que en 2014).

Un estudio elaborado para la Memoria 2015 pone de manifiesto que la formación católica en los colegios genera importantes beneficios en los alumnos y en la sociedad en comparación con la media española; menores tasas de repetición en todas las etapas, menor gasto por alumno al año, reduce las diferencias sociales, menor índice de criminalidad y mayor tendencia a las donaciones.

Además por cada euro invertido en actividades educativas católicas en colegios se generan 5 euros de forma directa en la sociedad.

Misioneros

La Memoria dedica un apartado a la actividad evangelizadora en el extranjero. En los datos puede verse cómo están distribuidos y cuáles son los perfiles generales de los 13.000 misioneros españoles en el mundo, de los cuales 502 son familias en misión.

Actividad cultural

El patrimonio de la Iglesia es una fuente de riqueza y valor para toda la sociedad. Un patrimonio que anualmente supone para la Iglesia un gran esfuerzo económico en rehabilitación, conservación y mantenimiento ordinario.

Los datos que se ofrecen reflejan el interés turístico que despierta el patrimonio cultural de la Iglesia. En 2015, la participación de millones de personas en peregrinaciones, celebraciones de Semana Santa y fiestas populares de carácter religioso así como las visitas a los bienes inmuebles de la Iglesia generó un impacto estimado en el PIB de España de 32.420 millones de euros, (casi un 3% del PIB).

Actividad caritativa y asistencial

Como venía sucediendo en años anteriores, en el contexto social actual, la Iglesia católica ha incrementado su actividad caritativa y asistencial. En 2015, uno de los principales destinos de los recursos de las diócesis españolas continuó siendo las actividades asistenciales que aumenta en relación al año anterior un 10%.

4.791.593 personas fueron acompañadas y atendidas en alguno de los 8.966 centros sociales y asistenciales de la Iglesia durante el año 2015; es imposible separar esta labor de la actividad pastoral. Los voluntarios que dedican su tiempo y sus mejores esfuerzos a quienes más lo necesitan pertenecen a la Iglesia, han recibido el anuncio de la Buena Noticia y alimentan su fe en la comunidad eclesial. Esa experiencia es la que da razón de ser a toda su actividad.

El valor del impacto de la Iglesia generado por la actividad asistencial corresponde a 589.629.655 €, que equivale al tercer

puesto en el *ranking* de Comunidades Autónomas en materia de gasto asistencial, según un estudio realizado por la consultora KPMG.

Xtantos; detrás de cada X hay una historia

Desde 2008, el sostenimiento de la Iglesia depende exclusivamente de los católicos y de todas aquellas personas que reconocen la labor que la Iglesia realiza. Quienes libremente quieran hacerlo, pueden marcar la casilla de la Iglesia católica en la Declaración de la Renta. Un 0,7% de sus impuestos tendrán esa finalidad, sin coste adicional para el contribuyente. Ni pagará más, ni le devolverán menos. Además es compatible con marcar la casilla de los llamados “Otros fines sociales”.

Para conocer las cuentas de la Iglesia

Además de la Memoria de Actividades que puede consultarse en la web, todos estos datos están disponibles en el Portal de Transparencia de la CEE, tanto de este año como de los anteriores. También se ha realizado un folleto divulgativo del que se han hecho un millón de ejemplares, y que ya ha empezado a repartirse por toda España, encartado en diarios económicos y en los principales diarios nacionales de carácter general.

Esta misma tarde (19.00 h.), en CaixaForum Madrid, tendrá lugar un acto público para dar a conocer esta Memoria 2015 a la sociedad y que contará con testimonios que pondrán rostro a las cifras presentadas.

Agradecimiento

La Conferencia Episcopal Española agradece de manera especial a todos los miembros de la Iglesia que viven y participan de las distintas actividades y a todos aquellos que con su tiempo o con su colaboración espiritual y material hacen posible esta realidad.

Asimismo, quiere recordar que el sostenimiento de la Iglesia en España depende de los católicos y de aquellos que reconocen la labor de la Iglesia, ya sea marcando la casilla de la Iglesia en la declaración de la Renta, ya sea con sus aportaciones materiales.

Tarraconense

Comunicat de la reunió n. 222 de la CET

Els dies 10 i 11 de maig de 2017 ha tingut lloc la reunió n. 222 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), al Santuari de la Mare de Déu de Loreto, a Tarragona. La reunió ha estat presidida per Mons. Jaume Pujol i hi han assistit tots els seus membres.

1.- Els bisbes han rebut el Sr. Dani Font i Mn. Josep Maria Riba, que els han presentat la memòria anual de les activitats portades a terme per Catalunya Sacra i el balanç econòmic del 2016. També els han presentat les activitats que s'estan realitzant durant l'any 2017 i el corresponent pressupost que els bisbes han aprovat pel que fa a la difusió del patrimoni sacre de les Diòcesis de la CET.

2.- Mn. Joan Maria Amich i Mn. Enric Termes, director i administrador del Secretariat Interdiocesà de Catequesi (SIC), respectivament, han presentat als bisbes el balanç econòmic d'aquest Secretariat i els han informat de les diverses activitats projectades de cara a l'edició de subsidis catequètics i a la formació dels catequistes, com ara les XVI Jornades Interdiocesanes de Responsables de Catequesi que se celebraran a Barcelona els propers dies 6 i 7 de juliol.

3.- Els bisbes també han atès la visita de Mn. Josep Taberner, el P. Josep Maria Rierola, escolapi, i la Sra. Maria Gibert, que els han informat de la celebració del 29è Col·loqui Europeu de Parròquies que enguany tindrà lloc a la ciutat de Barcelona els propers dies 9 al 14 de juliol. El Col·loqui aplega cristians de diversos països d'Europa que centren la seva reflexió i acció pastoral i evangelitzadora en les parròquies. Cada dos anys i en un país d'Europa diferent, es troben i comparteixen les seves experiències sobre qüestions d'Església i de societat, partint del seu compromís cristià missioner.

4.- Així mateix, han escoltat el director de la Càtedra de Teologia Pastoral «Arquebisbe Josep Pont i Gol», integrada a la Facultat

de Teologia de Catalunya, Dr. Daniel Palau, prevere del bisbat de Sant Feliu de Llobregat, que els ha presentat els objectius i els projectes que té previst portar a terme aquesta Càtedra, recentment creada, així com també la constitució del seu Consell assessor, que inclou preveres, laics i religiosos de les deu diòcesis amb seu a Catalunya. Aquesta Càtedra reprèn el treball del Centre d'Estudis Pastorals de Catalunya i donarà continuïtat a la Revista que aquest editava, "Quaderns de Pastoral". Els bisbes han agraït al Dr. Palau l'acceptació d'aquesta responsabilitat acadèmica i l'han encoratjat en aquest servei que seguirà atent als nous temps per a l'Església i la societat.

5.- Mons. Francesc Pardo, responsable de l'acompanyament del Secretariat Interdiocesà de Joventut (SIJ), ha informat dels treballs de preparació de l'Aplec de l'Esperit 2018, que se celebrarà a Tortosa a la Pentecosta del proper any, que els delegats diocesans de joventut ja han començat a posar en marxa.

6.- Els bisbes han tractat també diverses qüestions relatives a la litúrgia, els mitjans de comunicació, la formació dels seminaristes i dels preveres joves, i també han dedicat una llarga reflexió sobre el moment present del nostre país, fruit de la qual fan pública la NOTA que s'adjunta a la fi d'aquest comunicat.

7.- A proposta de Mons. Pardo, han nomenat President del Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica (MIJAC) el Sr. Francisco Javier Palmer Padilla, i Consiliari Mn. Jordi Espí Vives, prevere de l'Arquebisbat de Barcelona, per un període de dos anys.

8.- En el decurs de la reunió els bisbes han lliurat a Mn. Aureli Ortín i Maynou, diaca de l'Arquebisbat de Barcelona i vicesecretari de la CET durant vint-i-tres anys, l'alta distinció pontifícia de la Creu Pro Ecclesia et Pontifice, que li ha estat atorgada pel Sant Pare Francesc. Aquesta condecoració, instituïda pel papa Lleó XIII el 1888, suposa un gran reconeixement a la tasca de clergues i laics a favor de l'Església Catòlica. El Sant Pare, acollint la petició dels bisbes de la Tarraconense, ha volgut palesar amb aquest reconeixement públic el valor que té dedicar llargs anys de la pròpia vida al servei de l'Església i del testimoniatge de la fe i l'amor enmig del món.

9.- Al final de la reunió, els bisbes han acollit la visita de l'arquebisbe de Puebla de los Ángeles (Mèxic), Mons. **Víctor Valentín Sánchez Espinosa**, antic Secretari general del Consell Episcopal Llatinoamericà (CELAM), un dels artífexs de la renovació litúrgica a Mèxic i a Llatinoamèrica, que el dia 10 de maig acabava de rebre el reconeixement del III Memorial Pere Tena, atorgat pel Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona (CPL), en un acte celebrat a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona.

Nota dels bisbes de Catalunya

*«Ser pastors significa caminar davant,
enmig i darrere el ramat» (Papa Francesc)*

Els Bisbes de Catalunya, en el moment que està vivint el nostre país i en els plantejaments de futur que s'estan debatent, amb respecte per les diverses sensibilitats que es van expressant, demanem que es fomenti i promogui la cultura del diàleg. «Hi ha una paraula -diu el papa Francesc- que mai no ens hem de cansar de repetir i sobretot de donar-ne testimoni: diàleg». Pensem que és un moment important perquè els governants i els agents socials facin gestos valents i generosos en favor del diàleg i la concòrdia.

Com a bisbes sempre estarem compromesos a cercar la comunió i el respecte mutu, i creiem que és el que podem demanar a tothom. Ens sentim hereus de la llarga tradició dels nostres predecessors, que els portà a afirmar la realitat nacional de Catalunya i alhora ens sentim urgits a reclamar de tots els ciutadans l'esperit de pacte i d'entesa que conforma el nostre tarannà més característic.

Volem recordar un cop més que «defensem la legitimitat moral de totes les opcions polítiques que es basin en el respecte de la dignitat inalienable de les persones i dels pobles, i que recerquin amb paciència la pau i la justícia. I encoratgem el camí del diàleg i l'entesa entre totes les parts interessades a fi d'assolir solucions justes i estables, que fomentin la solidaritat i la fraternitat. El futur de la societat catalana està íntimament vinculat a la seva capacitat per a integrar la diversitat que la configura» («Al servei del nostre poble», 2011, n. 5). Per això creiem humilment que convé que siguin escoltades les legítimes aspiracions del poble català, per tal que sigui estimada i valorada la seva singularitat nacional, especialment

la seva llengua pròpia i la seva cultura, i que es promogui realment tot allò que porta un creixement i un progrés al conjunt de la societat, sobretot en el camp de la sanitat, l'ensenyament, els serveis socials i les infraestructures.

El veritable progrés dels pobles exigeix també l'eradicació de la corrupció. És absolutament prioritari i just que en tots els àmbits públics del conjunt de l'Estat es combati la corrupció, que tant de mal fa a la societat. Ens dol i ens avergonyeix que la corrupció s'hagi pogut convertir en quelcom natural –com afirma el papa Francesc- fins al punt d'arribar a constituir una pràctica habitual en les transaccions comercials i financeres, en els contractes públics o en moltes negociacions que impliquen agents de les administracions públiques. Cal un esforç decidit per canviar aquesta manera d'actuar.

Tal com es diu en el document «Església, servidora dels pobres» (2015, n. 11), «és necessari que es produeixi una veritable regeneració moral a nivell personal i social i, com a conseqüència, una major estima pel bé comú, que sigui veritable recolzament per a la solidaritat amb els més pobres i afavoreixi l'autèntica cohesió social. Aquesta regeneració neix de les virtuts morals i socials, s'enforteix amb la fe en Déu i la visió transcendent de l'existència, i condueix a un irrenunciable compromís social per amor al proïsme».

Finalment, demanem als catòlics de totes les opcions polítiques que siguin instruments de pau i concòrdia enmig de la societat catalana, i no deixin de pregar el bon Déu per «una pau cristiana i perpètua» del nostre poble.

Tarragona, 11 de maig de 2017

Noticiari i comunicats

El Papa nomena Cardenal a Mons. Joan Josep Omella

El Papa Francesc ha fet públic que el 28 de juny crearà Cardenal l'actual Arquebisbe metropolità de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella, Vicepresident de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) i membre del Comitè Executiu de la Conferència Episcopal Espanyola (CET).

«Desitjo anunciar que el proper dimecres 28 de juny celebraré un consistori per nomenar cinc nous cardenals: la seva procedència de diverses parts del món manifesta la catolicitat de l'Església difosa en tota la terra i l'assignació d'un títol o diaconia d'una parròquia testimonia la pertinença de la diòcesi de Roma, que presideix»

Els Bisbes de Catalunya feliciten el nou Cardenal i l'encomanen a Déu perquè l'ajudi i sostingui en aquesta nova missió al servei de l'Església, mentre donen gràcies al Sant Pare per aquesta renovada confiança envers l'arxidiòcesi de Barcelona i envers Catalunya

Carta del Sr. Arquebisbe de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella, amb motiu que el papa Francesc va anunciar que el proper 28 de juny el crearà Cardenal

Barcelona, 22 de maig de 2017

Als preveres, diaques, religiosos, religioses, laics i laiques, membres del Consell Pastoral Diocesà i dels consells parroquials i arxiprestals, escoles cristianes, mestres i professors de religió, dirigents de moviments, associacions i altres entitats diocesanes

Benvolguts diocesans,

Ahir al migdia, quan acabava de beneir un nou local de Càritas, a la parròquia de la Mare de Déu dels Desemparats de l'Hospitalet de Llobregat, vaig rebre amb goig la notícia que el papa Francesc, a l'hora de la pregària del *Regina Coeli*, va anunciar que en el consistori programat per al proper dia 28 de juny crearia cinc nous cardenals, com a manifestació de la catolicitat de l'Església, entre els quals –com ja sabeu– hi ha el meu nomenament.

En primer lloc, desitjo sobretot expressar al Sant Pare el meu agraïment que és una expressió de la seva generositat vers l'arxidiòcesi de Barcelona i vers la meva persona. Em sembla que, seguint l'esperit i els ensenyaments del nostre papa Francesc, us voldria dir que hem de rebre aquest fet alliberant-lo de tota interpretació de mundanitat, i fent-ne una ocasió per renovar la nostra fe i “donar raó de la nostra esperança”, amb unes actituds personals i col·lectives cada vegada més coherents amb l'Evangelí de Nostre Senyor Jesucrist i amb comunió amb el seu representant, el “dolç Crist a la terra”, com deia Santa Caterina de Siena.

El meu desig és que aquest nomenament sigui un estímul per a tota l'arxidiòcesi de Barcelona a continuar en la línia de fer cada vegada més –com ens ha demanat el papa Francesc– “d'una Església pobra i al servei dels pobres” i portar endavant el treball de l'evangelització missionera en aquesta societat catalana d'avui, marcada per la secularització, però en la que també són ben vius molts ferments de fecunda vida cristiana. Siguem testimonis d'esperança, confiant en el Senyor ressuscitat que segueix amb la seva Església i que ens envia l'Esperit Sant que renova sempre la faç del món i de l'Església de Jesucrist, com recordem aquests dies en els quals ens preparam per celebrar la Pasqua de l'Esperit, la Pentecosta.

Aquests mesos estem treballant per tal de preparar entre tots el nou Pla Pastoral Diocesà, que inspirarà l'acció de l'arxidiòcesi en els propers anys. Que aquesta notícia ens encoratgi a portar endavant aquest treball col·lectiu del qual, amb l'ajut de Déu, n'esperem molts bons fruits.

També vull expressar el meu reconeixement i gratitud a la intensa feina pastoral feta aquí pels cardenals que m'han precedit en aquesta seu, en especials els últims, Narcís Jubany, Ricard M. Carles i Lluís

Martínez Sistach, aquest darrer ben present entre nosaltres, amb el seu consell i la seva col·laboració.

Vull agrair a tots els preveres i diaques, religiosos, així com a tots els laics i laiques, que col·laboren cada dia en les tasques pastorals i de govern de la nostra arxidiòcesi, la seva entrega i dedicació, que segueixin treballant per una Església en sortida, viva, i que sàpiga contagiar a tothom l'alegria del evangeli.

Als diocesans els demano, ben especialment, que em vulguin seguir acompanyant amb la seva pregària a fi que el Senyor m'ajudi sempre a exercir aquesta nova responsabilitat amb un capteniment de servei a l'Església i a la nostra societat de la Catalunya actual. Em plau expressar-vos el meu agraïment per la bona acollida que m'heu dispensat i que és per a mi un estímul a treballar amb renovada generositat al servei d'aquesta comunitat diocesana que és l'església que peregrina a Barcelona, sota l'entranyable protecció maternal de Maria Santíssima.

Amb tot l'afecte us saluda i beneeix,
† Joan Josep Omella Omella
Arquebisbe Metropolità de Barcelona

Sumari

BISBAT

Sr. Bisbe

PARAULES DE VIDA: “Pregueu a l’amo dels sembrats que envie segadors als seus sembrats” (Mt 9, 38).....	251
“Sóc l’Església del Senyor” (Lc 1,38).....	252
Ajudar l’Església en les seues necessitats	254
La meua ànima magnifica el Senyor (Lc 1, 46).....	255
“Pedid al dueño de la mies que mande obreros a su mies” (Mt 9, 38)	257
“Hágase en mi según tu palabra” (Lc 1,38).....	258
Ayudar a la Iglesia en sus necesidades	260
Proclama mi alma la grandeza del Señor (Lc 1, 46).....	261
Activitats de D. Enrique Benavent Vidal, bisbe de Tortosa. <i>Maig 2017</i>	263

Secretaria General

Nomenaments i/o cessaments	266
----------------------------------	-----

Crònica diocesana

XXXI Trobada Internacional de “Vida Creixent” a Solsona.....	267
Inauguració del nou sistema d’Il·luminació de la Catedral de Tortosa	269
Jornada diocesana de la “Pastoral de la salut”	270
Recull de notícies publicades al setmanari “Vida diocesana”. <i>Mes de maig</i>	272

SANTA SEU

Sant Pare

Carta Apostòlica en forma de “Motu proprio” del Summe Pontífex, Francesc, <i>Sanctuarium in Ecclesia</i> , amb la qual es transfereix la competència sobre els Santuaris al Pontifici Consell per a la Promoció de la Nova Evangelització... ..	276
---	-----

CONFERÈNCIA EPISCOPAL ESPANYOLA

La Iglesia católica invierte en la sociedad más del 138% de lo que recibe por la Asignación Tributaria.....	280
---	-----

TARRACONENSE

Comunicat de la reunió n. 222 de la CET.....	285
Nota dels bisbes de Catalunya « <i>Ser pastors significa caminar davant, enmig i darrere el ramat</i> » (Papa Francesc).....	287

NOTICIARI I COMUNICATS

El Papa nomena Cardenal a Mons. Joan Josep Omella.....	289
Carta del Sr. Arquebisbe de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella, amb motiu de que el papa Francesc va anunciar que el proper 28 de juny el crearà Cardenal.....	289

Gràfica Dertosenca, s.l.

Cervantes, 21 - 43500 Tortosa

Dipòsit Legal: T. - 22-1958

Disponibile

Disponibile

Disponibile